

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 16Csp/71/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216216873
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bieliková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1216216873.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Bielikovou, v právnej veci žalobkyne: W. A., G.. XX.XX.XXXX, K. A. XX, K., zastúpenej: URBAN s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Slanská Huta 77, Slanská Huta, IČO: 47 244 895, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 zastúpený: Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany o zaplatenie 7.000,- € s príslušenstvom takto,

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.561,23 € z a s t a v u j e.
- III. Žalovanému sa proti žalobkyňi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.10.2016 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 500,-€ titulom finančného zadostučinenia ako aj náhrady trov konania. Podanú žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa v postavení spotrebiteľky si v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 50 Csp 3/2016 uplatnila od žalovaného nárok na zaplatenie sumy 2.575,68 € spolu s príslušenstvom. Žalovaný predmetnú sumu dobrovoľne uhradil spolu s uplatneným príslušenstvom, čím podľa názoru žalobkyne žalovaný uznal v celom rozsahu porušenie práv žalobkyne a porušenie povinnosti žalovaného vyplývajúce z ustanovenia § 3 ods.5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v spojení s ustanovením § 11 ods.1 písm. a) a písm. b) zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských zmluvách. Nakoľko bola žalobkyňa v konaní vedenom pod sp.zn. 50 Csp 3/2016 v celom rozsahu úspešná, tak si od žalovaného uplatňuje nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,-€.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril písomne podaním doručeným súdu dňa 16.12.2016. Vo vyjadrení uviedol, že s tvrdením žalobkyne nesúhlasí a jej nárok na primerané finančné zadostučinenie považuje za nedôvodný najmä s poukazom na ustanovenie § 3 ods.5 tretia veta zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Zdôraznil, že základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne - kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobkyňa v konaní nepreukázala ktoré konkrétne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa mal žalovaný porušiť. Ďalším predpokladom úspešného uplatnenia tohto nároku je to, aby ujma skutočne vznikla, pričom takéto finančné zadostučinenie je možné priznať iba v prípadoch úspešného uplatnenia porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný zdôraznil, že Uznesenie vydané v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 50 CSp 3/2016,

ktorým súd konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby nie je možné považovať za úspešné uplatnenie alebo bránenie práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Predmetom konania vedeného pod sp.zn. 50 Csp 3/2016 nebolo uplatnenie porušenia práv a povinností, ale výlučne zaplataenie sumy 2.575,68 € z dôvodu, že úverová zmluva nespĺňala všetky zákonom vyžadované náležitosti. Neuvedenie všetkých zákonných náležitostí v úverovej zmluve však voči žalobkyni ako spotrebiteľke nepredstavovalo žiadne porušenie práv. Žalovaný zdôraznil, že Uznesenie Okresného súdu Bratislava II v konaní 50 Csp 3/2016, o ktoré žalobkyňa opiera svoj nárok nedeklaruje žiadne porušenie práv a povinností, ale výlučne konanie zastavuje. S poukazom na vyššie uvedené žiadal žalovaný žalobu ako nedôvodnú zamietnúť v celom rozsahu.

3. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 04.01.2017 žalobkyňa rozšírila ňou uplatnený nárok a žiadala, aby súd pripustil zmenu petitu tak, že žalobkyňa sa od žalovaného domáha zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1000,- €. Odôvodnila to tým, že okrem skutkových a právnych dôvodov uvedených v žalobe, žalovaný požadoval od žalobkyne ešte doplataenie sumy splátok od splátky č.45 až po splátku č.72, pričom jedna splátka činila sumu 173,45 € a posledná splátka mala činiť sumu 173,46 €, čím žalovaný od žalobkyne chcel okrem neoprávnené vybratej čiastky 2.575,68 € ešte zaplataenie sumy 4.683,16 €.

4. Písomným podaním doručeným súdu dňa 07.03.2017 žalobkyňa opäť požiadala o pripustenie zmeny žaloby, pričom v zmysle tohto podania žiadala, aby súd pripustil zmenu petitu tak, že žalovaný je povinný zaplataiť žalobkyni sumu 7.000,-€ titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Uplatnená suma 6.418,39 € predstavuje žalovanému neoprávnené vyplatené splátky, resp. strata peňazí, ktorá žalobkyni reálne hrozila podľa úverovej zmluvy, ak by žalobkyňa nepodala na žalovaného pôvodnú žalobu (50 Csp 3/2016). Druhá časť uplatneného finančného zadosťučinenia vo výške 281,63 predstavuje cenu za stratu času stráveného žalobkyňou na vykonaní úkonov jej právnym zástupcom a komunikáciami a stretnutiami s jej právnym zástupcom a tretia časť vo výške 300,-€ predstavuje citovú, morálnu a sociálnu ujmu vo výške 3.000,-€, ktorú žalovaný žalobkyni spôsobil tým, že aj napriek tomu, že úverová zmluva mala byť bez poplatku a úrokov ju tieto úroky a poplatky plataiť nechal.

5. Uznesením č.k. 16Csp 71/2016-32 súd pripustil zmenu petitu v zmysle podania žalobkyne zo dňa 06.03.2017, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.06.2017. Po pripustení zmeny petitu znel petit žalobkyne v bode I. ,, Žalovaný je povinný zaplataiť žalobkyni sumu 7.000,-€ titulom primeraného finančného zadosťučinenia, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie a vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámil sa s prednesmi právnych zástupcov strán sporu, vykonal dokazovanie listinami tvoriacimi obsah spisu (výpis z OR SR žalovaného, Vypracovanie právneho rozboru veci klienta zo dňa 21.10.2016, Splátkový kalendár Zmluvy o úvere č. A., Výpis z účtu zo dňa 08.08.2016, ktorým bola uhradená zo strany žalovaného suma 2.575,68 €, Uznesenie č.k. 50 Csp 3/2016-64 zo dňa 10.10.2016, Uznesenie KS BA č.k. 3Co 2/2017-91 zo dňa 31.01.2018) a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobkyňa vo výpovedi pred súdom v rámci predbežného prejednanja sporu uviedla, že si u žalovaného zobrala úver, ktorý riadne splácala, iba občas sa omeškala so splátkou. Citovú a morálnu ujmu pociťovala v tom, že čas ktorý mala stráviť v práci musela vynakladať na vyhľadávanie dokumentov. Kamarátka jej poradila jej terajšieho právneho zástupcu, aby využila jeho služby a keby jeho služby nevyžila bola by úver splácala dodnes.

8. Právny zástupca žalobkyne v prednese pred súdom uviedol, že žalobkyňou uplatnená suma predstavujúca primerané finančné zadosťučinenie vo výške 7.000,-€ predstavuje sumu, ktorú by žalobkyňa musela zaplataiť v prípade, že by nenapadla jednotlivé náležitosti úverovej zmluvy, ktorá bola predmetom konania vedeného na OS BA II pod č.k. 50 Csp 3/2016. O tom, že táto zmluva je zlá svedčí aj sedem rozhodnutí vydaných Slovenskou obchodnou inšpekciou, kde ide o rozhodnutia vydané v období rokov 2010 - 2013. Druhý nárok vo výške 281,63 € predstavuje nárok vo forme ušlej mzdy t.j. čas ktorý žalobkyňa nemohla stráviť v práci, ale musela vyhľadávať dokumenty pre právneho zástupcu. Ide o 35 hodín vynásobených sumou 8,04 €, čo predstavuje hodinovú mzdu žalobkyne. Posledná časť uplatneného nároku vo výške 300,-€ predstavuje citovú, morálnu a sociálnu ujmu žalobkyne.

9. Na pojednávaní nariadenom na 11.04.2018 zbral právny zástupca žalobkyne žalobu v časti o zaplataenie sumy 1.561,23 € späť s odôvodnením , že došlo ku chybe vo výpočte sumy, ktorá je špecifikovaná v podaní zo dňa 06.03.2017. Po zohľadnení späťvzatia sa teda žalobkyňa domáha zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 5.438,77 €.

10. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žalobkyne súhlasil a tak súd s poukazom na ustanovenie § 145 ods.1 CSP konanie v tejto časti zastavil.

11. V rámci svojho prednesu právny zástupca žalobkyne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7 Co 350/2015 v ktorom sa konštatuje, že pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto je plne odôvodnená ak sa odvíja od ujmy, ktorá žalobkyni hrozí. Taktiež poukázal na skutočnosť, že voči žalovanému bolo vedených viacero konaní Slovenskou obchodnou inšpekciou.

12. Právny zástupca žalovaného v prednese pred súdom uviedol, že v prejednávanej veci nepovažuje sa splnený predpoklad potrebný pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia tak ako to vyplýva z ustanovenia § 3 ods.5 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a tým je úspešné uplatnenie porušenia práv a povinností žalobcu na súde. Konanie vedené pod sp.zn. 50 Csp 3/2016 skončilo výrokom „ súd konanie zastavuje“. Žalovaný má teda za to, že nie každé rozhodnutie súdu, ktorým súd konanie zastaví možno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti. S poukazom na vyššie uvedené žalovaný preto odmieta, že žalobkyni vznikla akákoľvek ujma, pričom zdôraznil, že úverová zmluva bola uzavretá z iniciatívy žalobkyne, pričom žalovaný uzavretie zmluvy žiadnym spôsobom od žalobkyne nevyvnucoval. Bolo povinnosťou žalobkyne si zmluvu riadne prečítať a následne po dôslednom porozumení všetkých ustanovení ju podpísať. Zdôraznil, že aj zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. zabezpečuje spotrebiteľovi ochranu v tom, že mu je poskytnutá 14 dňová lehota na odstúpenie od zmluvy. K rozhodnutiam vydaným Slovenskou obchodnou inšpekciou (ďalej len SOI) uviedol, že všetky výhrady, ktoré boli žalovanému SOI vytknuté žalovaný následne odstránil. K tvrdeniam žalobkyne týkajúcim sa úhrady sumy, ktorá bola predmetom konania vedeného pod sp.zn. 50 Csp 3/2016 právny zástupca žalovaného uviedol, že k úhrade zo strany žalovaného došlo dňa 08.08.2016 čo bolo v čase pred doručením žaloby (doručená dňa 30.08.2016), teda po doručení platobného rozkazu s ktorým bola žalovanému doručená aj žaloba. Za významnú považuje žalovaný aj tú skutočnosť, že predžalobná výzva bola žalovanému doručená už v čase keď bola podaná samotná žaloba na súd, z čoho je teda zrejmé, že žalobkyňa nedala žalovanému žiaden priestor na dobrovoľné plnenie v rámci výzvy. Žalovaný taktiež odmieta akúkoľvek ujmu, ktorá mala byť spôsobená žalobkyni, ktorú žalobkyňa v konaní ničím nepreukázala.

13. Podľa § 3 ods.5 zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Podľa § 2 písm. a) a b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy1) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20160201>> nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti,2) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20160201>> zamestnania alebo povolania,2a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20160201>>b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

15. Účelom inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom vzniku nároku na finančné zadosťučinenie je teda samotný vznik škody. Okrem reálneho vzniku škody ako ďalší predpoklad ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa vyžaduje preukázanie porušenia

niektorej z povinností zo strany žalovaného, ktoré mu ukladá zákon a súčasne preukázanie úspešného uplatnenia práva spotrebiteľom na súde.

16. Podľa názoru súdu v prejednávanej veci neboli pre aplikáciu ustanovenia § 3 ods.5 zákona o ochrane spotrebiteľa naplnené základné predpoklady. Žalobca odvodzuje svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie Uznesením vydaným Okresným súdom Bratislava II pod č.k. 50 Csp 3/2016 -64 dňa 10.10.2016. V danom konaní vystupovala žalobkyňa v postavení žalobcu a žalovaný opäť v postavení strany žalovanej . Žalobkyňa sa v konaní vedenom pod sp.zn. 50 Csp 3/2016 domáhala od žalovaného zaplata sumy vo výške 2.575,68 € spolu s príslušenstvom. Konajúci súd konanie z dôvodu späťvzatia žaloby zastavil a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z obsahu rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa zobrala žalobu späť z dôvodu, že žalovaný dlžnú sumu uhradil po začatí konania a s poukazom na princíp zavinenia zastavenia konania rozhodol o náhrade trov konania.

17. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa vyžaduje, aby spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti na súde. Sporné bolo to, či je rozhodnutie, ktorým súd konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby takým rozhodnutím vo veci, ktoré možno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti. Podľa názoru súdu takéto rozhodnutie nemožno považovať za klasické meritórne rozhodnutie, ktorým súd jednoznačne skonštatuje ku akému poručeniu práva alebo povinnosti došlo. Okrem iného v prejednávanej veci žalobkyňa v konaní pred súdom nepreukázala ujmu, ktorá jej mala vzniknúť na cti, morálke ako aj sociálnu ujmu ako aj škodu, ktorá jej mala vzniknúť vo forme ušlej mzdy. Súd zastáva taktiež názor, že konanie žalovaného nebolo spôsobilé takúto ujmu privodiť.

18. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia a zistené skutočnosti žalobkyňa v konaní podľa názoru súdu neunesla dôkazné bremeno svojich tvrdení, pričom žiadnym spôsobom nepreukázala naplnenie všetkých zákonných predpokladov potrebných pre priznanie ňou uplatneného nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia.

19. Okrajovo súd poznamenáva, že v zmysle platného Civilného sporového poriadku stranám sporu v civilnom sporovom konaní vyplývajú základné práva a povinnosti súdneho konania, medzi ktoré patrí povinnosť označiť skutkové okolnosti, z ktorých strana sporu odvodzuje svoje právo alebo povinnosť protistrany a označiť dôkazy, ktorými chce strana sporu preukázať pravdivosť tvrdených skutočností. Povinnosť tvrdiť skutkové okolnosti je elementárnou povinnosťou strany sporu, a to najmä žalobcu. Povinnosť tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na označenie dôkazov preukazujúcich pravdivosť skutkových tvrdení, pričom splnenie tejto povinnosti nie je možné od strany sporu vynucovať. Jej nesplnenie má spravidla významné dôsledky pre rozhodnutie vo veci samej. Neunesenie dôkazného bremena totiž znamená neúspešnosť strany v spore. Predmet dôkazného bremena, sa odvíja od charakteru uplatneného nároku a odvíja sa aj od hmotného práva.

20. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

21. O trovách konania žalovaného bolo rozhodnuté podľa § 255 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), podľa ktorého patrí v konaní úspešnému žalovanému proti žalobkyni náhrada trov konania v celom rozsahu.

22. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona.